

De un rosari d'anyorances
n'he teixit un cant de llágrimes
per guarir-ne la meva ánima
en les matinaladas blancas.
Quan els prats i les ovelles
i la font i les montanyes
están dormint serenades
per la Verge Inmacolada.

No hi ha cosa mes bella que tu,
perquè tu ets la Novia Eterna.
Tu ets llunyana i present
i ets la entranya profunda
on van a convegir
totes les forces vives
qu'están dintre el meu cor.

Jo ploro lluny de tu, ánima meva
i em sento sense forces ~~meves~~
perquè tu ets la Plenitut
i ets la vida
i ets la Verge intocable
qu'espera eternament
l'ofrena del meu prec.

QUAN TROVI LA MEVA VEU!

Quan trovi la meva veu
hauré trovat la meva ánima
perque en soc cantor de pau
i de primaveras blancas!

-----
que jo en soc cantor de pau.